

॥८॥ प्राग्योतिषपूर्वसमुद्रतीरस्थनगरविशेषं यतः कामगमं अतः प्राग्योतिषंगत्वाव्यदृश्यत ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ अप्रख्यातिं अदर्शनं इयां प्राप्तावान् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ एवमिति हेवीरहेऽच्युतएवंमां
सौभराजो विजितवान् एतदप्यहंपश्चादश्रौषं पूर्वमोहमापन्नः सत्संज्ञालाभा नंतरं श्रुतवान् सारथिमुखेनेति शेषः ॥ १६ ॥ इंद्रदयितं इंद्रैवत्यं वज्रं वज्रात् अतस्तच्छस्त्रमप्येतदीयमेवेति ध्येयं

एवं दशदिशः सर्वास्तिर्यगूर्ध्वं च भारत ॥ नादयामासुरसुरास्ते चापि निहता मया ॥ ८ ॥ ततः प्राग्योतिषंगत्वापुनरेव व्यदृश्यत ॥ सौभं कामगमं वीरमोहयन्मम
चक्षुषी ॥ ९ ॥ ततो लोकांतकरणोदानवोदारुणाकृतिः ॥ शिलावर्षेण महता सहसामां समावृणोत् ॥ १० ॥ सोहंपर्वतवर्षेण वध्यमानः पुनः पुनः ॥ वल्मीकइव राजै
द्रपर्वतोपचितो भवं ॥ ११ ॥ ततोहंपर्वतचितः सहयः सहसारथिः ॥ अप्रख्यातिमियां राजन्सर्वतः पर्वतैश्चितः ॥ १२ ॥ ततो वृष्णिप्रवीराये ममासन्सैनिकास्तदा ॥
ते भयात्तादिशः सर्वे सहसा विप्रदुद्रुवुः ॥ १३ ॥ ततो हाहाकृतमभूत्सर्वकिल विशांपते ॥ द्यौश्च भूमिश्च खंचैवाहश्यमाने तथा मयि ॥ १४ ॥ ततो विषण्णमनसो
मम राजन्सुहृज्जनाः ॥ रुरुदुश्चक्रुश्चैव दुःखशोकसमन्विताः ॥ १५ ॥ द्विषतां च प्रहर्षो भूदार्तिश्चाद्विषतामपि ॥ एवं विजितवान् वीरपश्चादश्रौषमच्युत ॥ १६ ॥
ततो हिमिंद्रदयितं सर्वपाषाणभेदनं ॥ वज्रमुद्यम्य तान्सर्वान् पर्वतान्समशातय ॥ १७ ॥ ततः पर्वतभारत्तामंदप्राणविचेष्टिताः ॥ हयामममहाराजवेपमाना इवा
भवन् ॥ १८ ॥ मेघजालइवाकाशे विदार्याभ्युदितं रविं ॥ दृष्ट्वा मां बांधवाः सर्वे हर्षमाहारयन् पुनः ॥ १९ ॥ ततः पर्वतभारत्तामंदप्राणविचेष्टितान् ॥ हयान्संहस्य
मांसूतः प्राह तात्कालिकं वचः ॥ २० ॥ साधुसंपश्य वार्ष्णेयशाल्वं सौभपतिं स्थितं ॥ अलं कृणावमन्येनं साधुयत्नं समाचर ॥ २१ ॥ मार्दवं सखितां चैव शाल्वाद्
द्यव्यपाहर ॥ जहि शाल्वं महाबाहो मै न जीवय केशव ॥ २२ ॥ सर्वैः पराक्रमैर्वीरवध्यः शत्रुरमित्रहन् ॥ न शत्रुव्रमंत व्योदुर्वलोपिवलीयसा ॥ २३ ॥ योपि स्या
त्पीठगः कश्चिं लिपुनः समरे स्थितः ॥ सत्वं पुरुषशार्दूलसर्वयत्नैरिमं प्रभो ॥ २४ ॥ जहि वृष्णि कुलश्रेष्ठमात्वां कालोत्यगात्पुनः ॥ नैष मार्दवसाध्यो वै मतो नापि स
खातव ॥ २५ ॥ येन त्वं यो धि तो वीरद्वारकाचावमार्दता ॥ एवमादितुर्को ते यश्चुत्वा हं सारथेर्वचः ॥ २६ ॥ तत्त्वमेतदिदं जिज्ञात्वा युद्धमतिमधारय ॥ वधाय शाल्व
राजस्य सौभस्य च निपातने ॥ २७ ॥ दारुकं चाब्रुव वीरमुहूर्तस्थीयतामिति ॥ ततो प्रतिहतं दिव्यमभेद्यमतिवीर्यवान् ॥ २८ ॥ आग्नेयमखंडयितं सर्वसाहं महा
प्रभं ॥ योजयंतत्र धनुषादानवांतकरं रणे ॥ २९ ॥

समशातयं नाशितवान् ॥ १७ ॥ १८ ॥ आहारयन्माप्तवंतः ॥ १९ ॥ तात्कालिकं तत्कालयोग्यं ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ पीठगः स्वासनस्थः अयुध्यमानोपीत्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥